



ת"פ (ירושלים) 47932-06-24 - מדינת ישראל נ' מתן יצחק חמו לוגסי

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 47932-06-24 מדינת ישראל נ'

עובדיה(עציר)

ת"פ 63916-01-24 מדינת ישראל נ'

לוגסי(עציר)

לפני כבוד השופט מרדכי כדורי

מדינת ישראל

ע"י ב"כ

מפרקליטות מחוז ירושלים

נגד

1. מתן יצחק חמו לוגסי

ע"י ב"כ עו"ד אור בן שאן

2. נתן עובדיה

ע"י ב"כ עו"ד רותם טובול

גזר דין

בעניינו של נאשם 1

הרקע:

1. הנאשמים הורשעו על פי הודאתם שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של: **הצתה במזיד בצוותא**, לפי סעיף 448(א) רישא בצירוף סעיף 29 בחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

2. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה לעונש.

תמצית עובדות כתב האישום:

3. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, עובר ליום 7/1/2024 גמלה בליבם של הנאשמים החלטה להצית את בית העסק "אור הסלולר", המשמש למכירת מכשירי סלולר ואביזרים נלווים והממוקם בבית שמש, בקומת הקרקע של מבנה המצוי בשדרת עסקים (להלן: "**החנות**"), כאשר בקומה העליונה מצויים בתי מגורים.

4. בסמוך לשעה 1:25 יצא נאשם 1 (להלן: "**הנאשם**") מביתו של נאשם 2 בירושלים לתחנת דלק, מילא בנזין בבקבוק ריק לצורך הצתת החנות ומיד חזר לבית. בסמוך לשעה 2:19



הנאשמים יצאו מהבית כשבידם שקית ובה פטיש ובקבוק הבנזין, ונסעו לרחוב מאה שערים בירושלים. שם, הנאשם התקשר לנהג הסעות והזמין נסיעה מירושלים לבית שמש ובחזרה, עם המתנה של מספר דקות בבית שמש.

5. בהגיעם לחנות, בסמוך לשעה 3:10, אחד הנאשמים הוציא מהשקית חפץ הנחזה להיות פטיש ושבר באמצעותו את זכוכית שמשת הכניסה לחנות, והנאשם האחר הוציא מהשקית את בקבוק הבנזין, בעט בשמשות החנות כדי לאפשר כניסה אליה, נכנס לחנות ושפך את הבנזין בתוכה. הנאשמים זרקו את השקית ופרטי לבוש לתוך החנות, הדליקו חפץ קטן והשליכו אותו לתוך החנות באופן שגרם לפיצוץ ולבעירה מידית. לאחר מכן השליכו את הבקבוק הריק לאש הבערת והתרחקו מהמקום בריצה, כשהפטיש בידם. לאחר שהאש אחזה בחנות, הנאשמים נמלטו לרכב שהמתין בסמוך ונסעו לכיוון ירושלים.

6. כתוצאה ממעשיהם של הנאשמים פרצה דליקה והאש והחלה להתפשט, עד שכובתה על ידי כוחות כיבוי שהגיעו למקום. החנות וחנות אופטיקה סמוכה הוצתו כליל, על תכולתן. הנזק לחנות מוערך במאות אלפי שקלים. בנוסף לכך, לחנות צילום הנמצאת באותו המבנה, מעל לחנות הסלולר, נגרמו נזקים כבדים המוערכים במאות אלפי שקלים. כמו כן, ניזוקו מהאש ומקרינת חום השריפה חנויות נוספות במתחם, נפגע מערך החשמל שבו והושבתה פעולתם של עסקים רבים במקום.

תסקיר שירות המבחן:

7. שירות המבחן ערך בעניינו של הנאשם תסקיר, בו עמד על נסיבותיו האישיות, המשפחתיות, הכלכליות והנורמטיביות.

8. על פי המפורט בתסקיר, הנאשם רווק כבן 22, לא עבד קודם למעצרו ולא החזיק בכתובת מגורים קבועה. כאשר היה בן 12, אביו שם קץ לחייו באופן פתאומי. לדבריו, הוא התקשה להתמודד עם האובדן באופן מקדם, החל לצרוך סמים ופיתח בעיות התנהגות, עבר בין מספר מסגרות לנוער בסיכון, נשר מבית הספר לאחר 11 שנות לימוד, התקשה לגלות יציבות תעסוקתית, ניהל אורח חיים שולי והתמכרותי ונטה למעורבות בפלילים לצורך רווח כלכלי לסיפוק צרכיו.

9. לחובת הנאשם שלוש הרשעות קודמות בבית משפט לנוער במהלך השנים 2020 עד 2022, בין היתר בעבירות של שוד מזוין בחבורה ואיומים, הוטלו עליו עונשי מאסר בפועל ועומד נגדו עונש מאסר על תנאי להפעלה. לדבריו, הרשעותיו נובעות משימוש בסמים, דפוסי התנהגות אלימים וקושי בהפעלת שיקול דעת מקדם.



10. בעבר, הנאשם התקשה לשתף פעולה עם שירות המבחן לנוער וסירב להשתלב בהליכי טיפול מגוונים שהוצעו לו, כולל הליכי גמילה וטיפול בהתמכרויות. במהלך מעצרו הנוכחי הוצע לנאשם להשתלב בטיפול הכנה לגמילה, אך כיוון שלא ביטא מוטיבציה לכך הוא לא שולב בחינוך, בתעסוקה או בטיפול. עם זאת, בדיקת שתי שניערכה לנאשם נמצאה נקיה מסמים. הנאשם הביע נכונות להשתלב בהליך טיפולי אינטנסיבי בקהילה סגורה, אך ציין כי להערכתו הוא יתקשה להשתלב בהליכים קבוצתיים ולשתף בתכנים אישיים מעולמו הפנימי.

11. הנאשם הודה בביצוע העבירה בה הורשע, טען כי המניע לביצועה היה כלכלי וביטא חרטה מילולית וקונקרטית בלבד. הנאשם התקשה לבחון את מעשיו באופן ביקורתי, לזהות את הפוטנציאל ההרסני שבמעשיו ולזהות את הנזקים שגרם לבעלי החנויות שנפגעו.

12. להתרשמות שירות המבחן, הנאשם מנהל אורח חיים שולי, התמכרותי ועברייני מגיל צעיר, מבטא עמדות המתנגדות לטיפול ומתקשה לקבל סמכות ומרות. הוא מתאפיין בדפוסי התנהלות אימפולסיביים ואלימים ובקווי אישיות מניפולטיביים ותועלתניים. סנקציות עונשיות שהוטלו עליו בעבר, לרבות מאסרים בפועל, לא הרתיעו אותו מלהמשיך בהתנהלות פורצת גבולות ופורעת חוק, ואף העמיקו את קשריו עם גורמים שוליים, חיזקו את המונית שלו בקרבם והעניקו לו תחושת שייכות ונראות. הוא נעדר כוחות להשתלב בטיפול אינטנסיבי בקהילה סגורה, והנכונות שהביע לכך נובעת משיקולים פרגמטיים בלבד.

13. להערכת שירות המבחן, קיים סיכון גבוה לכך שהנאשם ישוב ויעבור עבירות אלימות, ואם כך יעשה - צפוי כי מדובר יהיה באלימות במידת חומרה גבוהה.

14. לאור כל האמור, שירות המבחן נמנע מהמלצה שיקומית, והמליץ להטיל על הנאשם ענישה מוחשית של מאסר בפועל, שתחדד עבורו את הפסול שבמעשיו.

הראיות לעונש:

15. המאשימה הגישה את גיליון הרישום הפלילי של הנאשם, וגזר דין שניתן נגדו בת"פ (שלום אילת) 52596-10-21 ביום 30/11/2022. כעולה מהם, לנאשם שלוש הרשעות קודמות: מיום 30/11/2022 - בעבירות של אימים ותגרה שעבר ביום 11/11/2020; מיום 20/10/2021 - בעבירה של שימוש ברכב ללא רשות שעבר ביום 13/8/2019; ומיום 19/3/2020 - בעבירה של שוד מזוין שעבר ביום 8/9/2019. על הנאשם הוטלו שני עונשי מאסר בפועל למשך ארבעה ועשרה חודשים, הופעל עונש מאסר על תנאי למשך חמישה חודשים - חלקו בחופף וחלקן במצטבר, ותלוי ועומד נגדו עונש מאסר על תנאי למשך



שלושה חודשים לעבירות אלימות.

16. מטעם הנאשם העידה דודתו, גב' לירון גלעד. בעדותה טענה כי הנאשם התייתם בהיותו בן 13, ומאז נוצל על ידי אחרים שדרדרו אותו לפשע. כיום, הנאשם מאס בבתי הסוהר ומעוניין לעשות שינוי. גב' גלעד מסרה כי לדעתה יש לתת לנאשם הזדמנות ולשלב אותו בטיפול בקהילה חרף המלצת שירות המבחן, הפועל בצורה קרה.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש:

טיעוני המאשימה:

17. המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שהנאשמים עברו נע בין שלוש שנות מאסר בפועל לבין חמש שנות מאסר בפועל, וביקשה להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל למשך 52 חודשים, מאסר על ופיצוי משמעותי לנפגעי העבירה, ולהפעיל את עונש המאסר המותנה באופן מצטבר.

18. בטיעוניה עמדה המאשימה על הסכנה הרבה שהנאשמים יצרו במעשיהם, פוטנציאל הנזק הגבוה שהיה טמון בהם, הנזקים הכבדים שנגרמו בפועל, התכנון שקדם לביצוע העבירות, הפעולות המקדימות שעשו והצעדים שנקטו על מנת לטשטש את זיהויים כמבצעי העבירה.

19. המאשימה זקפה לטובתו של הנאשם את הודאתו. לחובתו זקפה את עברו הפלילי, הימנעותו בעבר מלשתף פעולה עם שירות המבחן לנוער, היעדר מוטיבציה מצדו להשתלב בטיפול עתה, והאמור בתסקיר כי הוא מתאפיין בדפוסי התנהלות אימפולסיביים וכי רמת הסיכון להישנות עבירות גבוהה.

טיעוני הנאשם:

20. ההגנה טענה כי מתחם העונש ההולם למעשיו של הנאשם נע בין 24 חודשי מאסר בפועל לבין 40 חודשי מאסר בפועל, כי העונש המתאים לו עומד על 30 חודשי מאסרו כי יש להפעיל את עונש המאסר המותנהמחציתו בחופף ומחציתו במצטבר.

21. הסניגורית הדגישהבטיעוניה כי הנאשמים פגעו ברכוש בלבד, ולא גרמו לפגיעה בנפש. האש פגעה בבתי עסק בלבד, ולא בדירות מגורים. הנאשמים עברו את העבירה בשעות הלילה, כאשר לא היו אנשים במקום, ולא הורשעו בעבירה של סחיטה באיומים.



22. הסנגורית עמדה על גילו הצעיר של הנאשם, על נסיבות חייו הקשות, על הודאתו ועל עברו הפלילי, שלעמדתה אינו מכביד.

23. הנאשם בטיעונו הביע צער וחרטה על מעשיו, וביקש שיוטל עליו עונש מאסר קצר, שיאפשר לו להציל את חייו.

דין ומסקנות:

מתחם העונש ההולם:

24. הפסיקה עמדה וחזרה ועמדה על חומרתה של עבירת ההצתה, הנובעת מהסיכון הרב הטמון בה לנפש ולרכוש, ומהמסר העברייני, האלים ומטיל המורא, שהיא משדרת כלפי נפגע העבירה וכלפי הציבור בכללותו. כפי שנפסק:

"רבות נכתב ונאמר אודות חומרתה היתרה של עבירת ההצתה, שתחילתה ידועה "ואחריתה מי ישורנה", שכן מנהגה של האש להתפשט מבלי יכולת שליטה תוך גרימת נזקים ואף סיכון חיי אדם... הצתה נתפסת כעבירה חמורה, לא רק בשל הסכנה האינהרנטית הטבועה בה, אלא גם בשל המסר העברייני האלים העולה ממנה, מסר שיש בו כדי להטיל אימה ופחד ולפגוע בתחושת הביטחון האישי של הציבור... לא בכדי קבע המחוקק את העונש המרבי על עבירה זו ל-15 שנות מאסר, אף במקרים בהם לא היתה כל כוונה לפגוע בנכס ציבורי או בבני אדם."

(ע"פ 4311/12 סורי נ' מדינת ישראל, פסקה 3, 8/11/2012)

וכן:

"בית משפט זה עמד לא אחת על חומרתה הרבה של העבירה ועל הסיכון הגלום בה "שראשיתה ידוע, אולם כיצד תתפשט ומה יהיה היקף הנזק הכרוך בה, הוא עניין שלמצית, בדרך כלל, אין שליטה עליו"... על עבירה זו נאמר: "... ראשיתה גפרור ואחריתה עלולה להיות שערי מוות"... לפיכך, עבירת ההצתה מחייבת בדרך כלל השתת עונש מאסר בפועל ובהתאם קבע המחוקק לצידה עונש חמור."

(ע"פ 3116/13 קבלאן נ' מדינת ישראל, פסקה 9, 15/10/2013)

25. העובדה שאש, מטבעה, מתפשטת וגורמת לנזקים ללא שליטה, הביאה להטלת אחריות מיוחדת בגין מעשה של הצתה עוד במשפט העברי. נקבע, כי אחריותו של מבעיר אש



לנזקים שנגרמו כתוצאה מממנה היא אחריות ישירה, כאילו גרם להם בידיו הוא, ולא במידת האחריות המוטלת על מי שגרם לנזק תוצאתי ("אשו משום חציו"; תלמוד בבלי מסכת בבא קמא, דף כב, עמוד א). בית המשפט העליון הוסיף וקבע כי **"חומרתן של עבירות ההצתה נעוצה בכך שתחילתן אמנם בידי אדם, אך סופן ש"כוח אחר מעורב בהן" (בבלי, בבא קמא ג, ע"ב), ולפיכך "דרכן לילך ולהזיק" (שם, ב, ע"א)".** (ע"פ 8347/19 מיהרט נ' מדינת ישראל, 17/3/2020).

26. מתחם העונש ההולם למעשה של עבירת הצתה אינו אחיד, אלא נקבע בהתחשב, בין היתר, בתוצאות ההצתה, פוטנציאל הסיכון הגלום בה ומידת התכנון מוקדם (ע"פ 2939/19 חלפון נ' מדינת ישראל, פסקה 6, 2/2/2020).

27. כפי שיובהר להלן, במקרה זה הנאשמים פגעו בערכים המוגנים במידה רבה. הם פעלו בצוותא כשהם חדורי מטרה, לאחר תכנון מפורט ולאחר שנקטו בפעולות מקדימות, שכללו מילוי בנזין בבקבוק, הצטיידות בפטיש והזמנת הסעה מירושלים לבית שמש ובחזרה, כולל המתנה. קשה להפריז בסיכון שהנאשמים גרמו במעשיהם לרכוש הרב שבשדרת העסקים בה ממוקמת החנות, לנפשם של הדיירים המתגוררים בבתי המגורים שבקומה העליונה ולשוהים האחרים באזור בו החנות ממוקמת. הנזק שנגרם בפועל רב ביותר ומסתכם במאות אלפי שקלים. שתי חנויות הוצתו כליל, על תכולתן, נגרמו נזקים כבדים נוספים ופעילותם של עסקים רבים במקום הושבתה. ויודגש שוב, אין מדובר בנזקי רכוש "בלבד". כפי שנפסק:

"יכול הטוען לטעון כי ענייננו בעבירת רכוש גרידא, ועל כן, במנעד הענישה בגין עבירות הצתה, המקרה דנן ממוקם בצד הענישה המקלה. ולא היא. ראשית, כאשר מציתים מבנה, גם בשעת לילה מאוחרת, יש לקחת בחשבון הימצאותו של אדם במבנה. שנית, ושמא עיקרו של דבר, יש לקחת בחשבון את הפגיעה בתחושת הביטחון האישי של הציבור הקרוב והרחוק".

(ע"פ 4743/22 מדינת ישראל נ' פלוני, 17/8/2022)

נראה בבירור, כי המסר העברייני האלים העולה מעבירות ההצתה, כפי שנזכר לעיל, המבטא הטלת אימה ופחד ופוגע בתחושת הביטחון האישי של הציבור, הועבר במקרה זה בצורה גלויה ומפורשת באמצעות מעשה העבירה שהנאשמים עברו.

28. יחד עם זאת, כפי שטענה הסנגורית, בצדק, העובדה שנאשמים ביצעו את ההצתה בשדרת עסקים, בשעת לילה מאוחרת בה יש להניח שבבתי העסק לא שהו בני אדם (להבדיל מדירות המגורים שבקומה העליונה), מקהה במידה מסוימת מעוצמת הפגיעה בערכים



המוגנים. זאת, בשונה מחלק ממעשי העבירה שנדונו בפסיקה אליה המאשימה הפנתה, בהם: בוצעו שתי הצתות בבניין מגורים בשעות שבהן שוהים מרבית הדיירים בבתיים (ע"פ 3450/17 דמתי נ' מדינת ישראל, 10/1/2018); והוצתו כליל דירה ותכולת הדירה של אישה נכה הנעזרת בכיסא גלגלים או בקביים לצורך התניידות, ונגרם נזק גם לדירה של שכניה. הדירות ממוקמות בבניין רב קומות, ההצתה בוצעה בשעה בה אנשים רבים ישנים בביתם, המתלוננת נמלטה מהדירה בזחילה, אך בשל נכותה לא היה בכך כדי להוציאה מכלל סכנה (ע"פ 2939/19 חלפון נ' מדינת ישראל, 2/2/2020).

29. על מדיניות הענישה הנהוגה בגין העבירות ההצתה ניתן ללמוד מהפסיקה שלהלן:

א. ע"פ 8347/19 מיהרט נ' מדינת ישראל, 17/3/2020: נדון ערעור שהגישו שני נאשמים שהורשעו בעבירה של הצתה לפי סעיף 448(א) רישה בחוק העונשין. המערערים, שהחליטו להצית חנות בגדים, הצטיידו בבנזין בסמוך לשעה 2:45, הגיעו לחנות, שפכו את הבנזין מתחת לתריס החנות והציתו אותו באמצעות מצת. כתוצאה מכך אחזה האש במדרגות החנות והתפשטה לעבר רצפת קומת הגלריה ובהמשך בכל מרחב החנות, עד שכובתה בידי לוחמי האש. השריפה גרמה נזק לרשת החשמל בחנות, ושרפה את מדרגות החנות ואת תקרת העץ. כמו כן נגרם נזק לחנות, כתוצאה מכניסתם של לוחמי האש. סכום הנזק הוערך באופן ראשוני בסך של 30,000 ₪. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם הענישה נע בין שנתיים לארבע שנות מאסר בפועל, והטיל עליהם עונש מאסר בפועל למשך 28 חודשים. הערעור נדחה.

ב. ע"פ 3415/23 עוכזי נ' מדינת ישראל, 1/11/2023: המערער הגיע למסעדה ריקה מסועדים, שפך חומר בעירה במטבח, הצית אש, האיץ את התפשטותה ונמלט מהמקום. כתב האישום ייחס לו עבירה לפי סעיף 448(א) סיפה לפי החלופה של הצתה במטרה לפגוע בבני אדם. בית המשפט המחוזי הרשיע את המערער בעבירה שיוחסה לו, אולם בחלופה של הצתת נכס המשמש את הציבור. בגזר הדין נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 25 לבין 50 חודשי מאסר והוטל על המערער עונש מאסר בפועל למשך 40 חודשים. בית המשפט העליון קיבל את ערעור הנאשם בנוגע לסעיף העבירה והרשיע אותו בעבירת ההצתה הבסיסית, לפי סעיף 448(א) רישה בחוק העונשין. למרות זאת, הערעור על העונש נדחה, בשים לב למגמת ההחמרה הנוהגת בפסיקה ביחס לעבירות הצתה, ובשל הצורך להרתיע את המערער - אשר לו עבר פלילי מכביר - כמו גם את הציבור כולו, מפני ביצוע עבירות חמורות אלה.

ג. ע"פ 510/22 טויטו נ' מדינת ישראל, 27/12/2022: המערער הורשע בעבירות של הצתה לפי סעיף 448(א) רישה ושיבוש הליכי משפט. על רקע סכסוך שכנים, המערער הדליק נפצים והשליכם לחצר שכנו. כתוצאה מכך התלקחה אש



והתפשטה בבניין המגורים, והדיירים פונו מדירותיהם. לאחר שהמערער הבחין בשריפה, ביקש מאדם אחר להתקשר לכיבוי האש. למרות שאותו אדם השיב שאין לו טלפון, המערער נמנע מלהתקשר לכוחות הכיבוי בעצמו. כתוצאה ממעשיו נגרם נזק כבד לרכוש. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 30 ל-48 חודשי מאסר, והשית על המערער 36 חודשי מאסר בפועל. ערעור הנאשם על חומרת העונש התקבל, ועונש המאסר בפועל הועמד על 27 חודשים. הטעם העיקרי לכך היה החשיבות המיוחדת שיש להעניק ליסוד הנפשי בו נאשם מורשע בקביעת מתחם העונש ההולם, והעובדה שבאותו מקרה מדובר היה ביסוד נפשי של פזיזות ולא של כוונה.

ד. ע"פ 3216/20 מאור נ' מדינת ישראל, 10/12/2020:נדון ערעור שהגיש נאשם, שהורשע בעבירות של הצתה, לפי 448(א) בחוק העונשין, תקיפה סתם בנסיבות מחמירות, נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף ונהיגה ללא ביטוח. על רקע ויכוח שפרץ בין המערער לבעל מספרה, המערער הגיע למספרה עם אדם נוסף, איים על אדם אחד והכה בראשו אדם אחר. באותו הלילה המערער נהג ללא רישיון נהיגה לתחנת דלק, מילא בנזין בבקבוק, נסע למספרה כשלידיו כפפות ועל ראשו כובע מצחייה וקפוצ'ון, שפך את הבנזין והצית אש במקום. האש התלקחה בחזית המספרה וניפצה את זגוגיותיה. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 30 ל-54 חודשי מאסר בפועל והטיל על המערער 40 חודשי מאסר. הערעור נדחה.

ה. ת"פ (מחוזי באר-שבע) 10905-08-22 מדינת ישראל נ' אובודנקו, 5/2/2023: הנאשם הורשע בעבירות של הצתה, לפי סעיף 448(א) רישה בחוק העונשין, ואיומים. בעל בית קפה שהבחין כי הנאשם, שהתיישב על כיסא מחוץ לבית העסק, נראה שיכור, ביקש ממנו לעזוב את המקום. הנאשם סירב, קילל את המתלונן ואיים עליו. הנאשם לא שעה לבקשות המתלונן, ושב וישב על כיסא אותו המתלונן הזיז, עד שנפגע מהכיסא. אז הנאשם התקשר למשטרה, קילל את המתלונן ואיים עליו: "אני אשרוף לך את המקום". מספר שעות לאחר מכן, הנאשם המתין מול בית העסק למועד שבו לא יהיו בו לקוחות, כשבידיו בקבוק זכוכית עם בנזין ובראשו פיסת נייר דליק שהכין. כאשר לא היו לקוחות בבית העסק, אלא המתלונן ושני עובדים שלו ששהו במחסן הפנימי, הנאשם נכנס לבית העסק, הדליק את הבקבוק והשליך אותו בתוך בית העסק. כתוצאה מכך נגרמו לבית העסק נזקים, בין היתר לדלפק, למזגן, לכבלים במערכת התקשורת וכן למוצרים רבים. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 24 לבין 48 חודשי מאסר בפועל, והטיל על הנאשם, בין היתר, 24 חודשי מאסר בפועל.

30. לנוכח האמור לעיל, בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה כאמור לעיל, במידת הפגיעה בהם, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ובמדיניות הענישה הנהוגה, אני



סבור כי מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שהנאשמים עברו נע בין 30 חודשי מאסר בפועל לבין 48 חודשי מאסר בפועל.

העונש המתאים לנאשם:

31. לצורך קביעת העונש המתאים לנאשם בתוך מתחם הענישה שנקבע יש להביא בחשבון, לטובתו של הנאשם, את הודאתו שניתנה בשלב מוקדם של ההליכים, עוד במהלך הדיון המקדמי. יש בעובדה זו כדי ללמד על מידה מסוימת של קבלת אחריות ולתמוך במידת מה בביטויי הצער והחרטה שהביע. עוד עומדים לזכות של הנאשם גילו הצעיר; הנזקים שייגרמו לו, מטבע הדברים, כתוצאה מהרשעתו ומהעונש שיוטל עליו; ונסיבותיו האישיות הלא פשוטות, כפי שפורטו בתסקיר שירות המבחן.

32. לחובתו של הנאשם עומד עברו הפלילי המשמעותי, והעובדה שהוא שב ועבר עבירה בזמן שעונש מאסר על תנאי תלוי ועמד נגדו. היעדר המוטיבציה של הנאשם להשתלב בטיפול, קשייו לבחון באופן ביקורתי את התנהגותו, התנהלותו האימפולסיבית והערכת הסיכון הגבוה בעניינו מטרידים, ומקשים להמעיט ממשקלו של עברו הפלילי.

33. תוך שאני נותן משקל רב לשלב הדיוני בו הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, בהתחשב ביתר השיקולים לקולה וכיוון שאין זהות מלאה בין מעשה העבירה בו הנאשם הורשע בהליך זה, לבין מעשה העבירה בגינו הוטל עליו עונש המאסר המותנה (איומים במהלך תגרה), אני מוצא לאמץ את בקשת ההגנה, ולהפעיל את עונש המסר המותנה בחלקו באופן חופף.

התוצאה:

34. אני דן אפוא את הנאשם לעונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 38 חודשים שיימנו מיום מעצרו, 8/1/2024.

ב. אני מורה על הפעלת עונש מאסר למשך שלושה חודשים כפי שנפסק על תנאי על ידי בית משפט השלום באילת בת"פ 52596-10-21 ביום 30/11/2022. מחצית התקופה תרוצה בחופף ומחציתה במצטבר.

סך הכל ירצה הנאשם 39.5 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו כאמור.



ג. מאסר למשך שנה וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, אם יעבור עבירת אלימות מסוג פשע.

ד. מאסר למשך חמישה חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, אם יעבור עבירת אלימות מסוג עוון.

ה. פיצוי בסך של 10,000 ₪ לנפגע העבירה, שיפקד בקופת בית המשפט עד ליום 10/8/2025.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י' תמוז תשפ"ה, 06 יולי 2025, במעמד הצדדים.